FOTBAL

GATA DE START!

Ploaie, vînt, frig... Cu toate astea, la Snagov, acolo unde se află lotul fotbaliştilor români, antrenorii Ilie Oană şi Ştefan Covaci au lucrat sîrguincios cu cei care vor îmbrăca astăzi tricoul naţional. Luni, antrenamentele s-au desfăşurat în sală. „Un antrenament mai mult pentru mobilitate, ne-a spus Ilie Oană. Marţi, pregătirile s-au făcut în aer liber şi au constat din foarte multă mişcare. Paralel cu aceste pregătiri tehnico-fizice, cei doi antrenori au acordat o atenţie deosebită în aceste zile şi pregătirii teoretice şi tactice a jucătorilor".

În cursul dimineţii de ieri a fost alcătuit şi 11-le care va da replica fotbaliştilor din „Ţara cantoanelor". Există un singur semn de întrebare: Dumitriu sau Frăţilă? Primul nu a fost însă comunicat la U.E.F.A. pe lista jucătorilor în pregătire pentru acest meci şi se aşteaptă avizul forului de specialitate. Dacă nu va veni această aprobare, atunci Frăţilă va îmbrăca pentru prima dată — după un îndelung stagiu la echipa de tineret — tricoul primei reprezentative. Din echipă lipsesc Sorin Avram, care a suferit o întindere musculară la jocul de antrenament susţinut duminică cu Ştiinţa Bucureşti, şi Nunweiller VI, care nu a primit nici el avizul medicului. Cei doi sînt înlocuiţi de Lucescu şi Surdan, debutanţi în echipa naţională.

Azi, la Constanţa: Farul — Vardar Skoplje (R.S.F.I.) în „Cupa Balcanică"

Fotbaliştii constănţeni susţin azi, pe teren propriu, o nouă partidă în „Cupa Balcanică", în compania formaţiei iugoslave Vardar Skoplje. Meciul se anunţă deosebit de atractiv, dată fiind valoarea fotbaliştilor oaspeţi. În tabăra constănţeană domneşte optimismul, cu toate că din formaţie va lipsi un om de bază — Iancu, aflat în lotul reprezentativ. Meciul va începe la ora 15.

Succes, băieţi!

(Urmare din pag. 1)

GH. CONSTANTIN — maestru emerit al sportului: *„Ca fost căpitan al echipei naţionale, ştiu cît de grele sînt clipele dinaintea începerii jocului, dar la fel de bine ştiu că băieţii noştri — cu unii dintre ei am jucat — lasă în cabină emoţiile, angajîndu-se total în lupta pentru cucerirea victoriei. Le doresc, din toată inima, victoria!"*

ELENA IUGA — textilistă la Uzinele „30 Decembrie" Arad: *„Ce aş putea dori decît o victorie a culorilor noastre? Sper însă ca ea să fie realizată în urma unui joc frumos. Deşi nu voi fi la Bucureşti, în tribună, alături de fotbaliştii noştri, ci acasă, în faţa micului ecran, să ştiţi că le ţin pumnii strînşi".*

G. GEORGESCU — inginer, Bucureşti: *„Fără îndoială, un meci greu. Dar cînd mă gîndesc că Uruguay, Portugalia, Spania, echipe de mare valoare, au plecat steagul în faţa noastră la Bucureşti, sînt convins că nici elveţienii nu vor rezista. Aşadar, felicitări anticipate pentru victoria de astăzi..."*

GHEORGHE NEGREA — Bucureşti: *„Din toată inima — succes echipei noastre naţionale. Am încrederea că astăzi ea va obţine victoria în întîlnirea cu echipa Elveţiei. Eu îi voi încuraja pe jucătorii noştri, voi fi alături de ei tot timpul..."*

Incursiune în scurta istorie a „campionatului european"

Ce ştim despre acest „Campionat european" aflat la cea de a III-a ediţie — primele două s-au desfăşurat sub titulatura „Cupa Europei" — şi rezervat reprezentativelor naţionale ale bătrînului nostru continent?

În primul rînd, faptul că a fost inaugurat în 1958, la patru ani după crearea Uniunii europene de fotbal. Principala raţiune a întrecerii? Aceea de a înlocui în Europa, printr-o competiţie oficială, meciurile internaţionale lipsite de semnificaţie, într-o perioadă cu gol de „producţie" şi anume în primii doi ani care urmează turneului final al „Cupei Jules Rimet". De aici, ideea unor specialişti de a propune ca întrecerile campionatului european să constituie pentru viitor criteriul de calificare la turneul final al campionatului mondial. În acest scop, se propune reprofilarea calendarului în aşa fel, încît faza finală a campionatului european să se dispute înaintea „probei supreme", iar echipele semifinaliste să se califice automat pentru C. M.

La prima ediţie (septembrie 1958 — iulie 1960) au participat 17 echipe reprezentative. Faptele deosebite ale acestei prime competiţii europene au fost eliminarea Ungariei de către U.R.S.S. (în optimile de finală), răsturnarea scorului în partida semifinală Iugoslavia — Franţa: de la 3—1 pentru reprezentativa cocoşului galic, la 5—4 în favoarea fotbaliştilor iugoslavi. În cealaltă semifinală, U.R.S.S. a obţinut o victorie concludentă, întrecînd pe Cehoslovacia cu 3—0. În finală, U.R.S.S. — Iugoslavia 2—1 (după prelungiri), iar pentru locurile 3—4, Cehoslovacia — Franţa 2—0.

In această primă ediţie, fotbaliştii români au întrecut Turcia cu 3—0 (în meciul retur 0—2), dar au fost învinşi de jucătorii cehoslovaci cu 2—0 şi 3—0.

La cea de-a doua ediţie, desfăşurată din august 1962 pînă la sfîrşitul sezonului 1963—64, numărul echipelor reprezentative s-a ridicat la 29 (din 32 de ţări afiliate la U.E.F.A.), demonstrînd popularitatea crescîndă a competiţiei. Finala, disputată pe stadionul Santiago Bernabeu, în faţa a 100 000 de spectatori, a opus selecţionatele Spaniei şi U.R.S.S., dînd cîştig de cauză formaţiei iberice, care a cîştigat cu 2—1. Pentru locurile 3—4, Ungaria a întrecut cu 3—1 pe Danemarca.

Echipa ţării noastre a fost eliminată de Spania (0—6 la Madrid şi 3—1 la Bucureşti).

Ediţia a III-a a debutat cu o cifră record: 31 de ţări participante împărţite în opt grupe. In grupa a VI-a, reprezentativa României îşi va măsura forţele cu selecţionatele Italiei, Elveţiei şi Ciprului. Prima piatră de încercare — astăzi la Bucureşti, în faţa fotbaliştilor elveţieni. Jucătorii noştri sînt conştienţi de valoarea adversarului pe care îl întîlnesc, dar şi de realele calităţi pe care le posedă fiecare în parte.

De aceea, sîntem convinşi că ei nu vor precupeţi nici un efort pentru a debuta cu succes în această a III-a ediţie a campionatului european.

G. NICOLAESCU

România–Elveţia, primul joc din grupa a VI-a

(Urmare din pag. 1)

ne-au demonstrat de multe ori că sînt în stare să construiască victorii prestigioase, scoţînd la iveală resurse tehnice şi tactice neaşteptate, cu care au învins formaţii cu renume în fotbalul internaţional. Şi, să nu amintim decît victoriile înregistrate în faţa echipelor Spaniei, Portugaliei, Cehoslovaciei, Uruguayului.

Iubitorii fotbalului din ţara noastră, care vor urmări desfăşurarea partidei, aşteaptă de la fotbaliştii români confirmarea atîtor lucruri bune spuse sau scrise despre ei, negarea — prin valoarea jocului prestat — a criticilor aduse unora în ultimul timp. Am dori ca mîine să scriem aici că Pîrcălab şi-a transformat porecla („Săgeata Carpaţilor") în renume, că Mihai Ionescu a fost de netrecut şi că, într-un cuvînt, echipa noastră a făcut un joc mare.

„Am toată încrederea în băieţii mei, a declarat antrenorul Ilie Oană, **în capacitatea lor de a se mobiliza în vederea unei asemenea partide. Încrederea mea se referă în egală măsură la cei „vechi" ca şi la cei noi în echipă".**

Oaspeţii, care au sosit ieri la amiază, manifestă încredere, gîndindu-se la succesul avut în toate „calificările" la care au luat parte. Cumulînd cei mai în formă jucători ai campionatului elveţian, echipa antrenată de Alfredo Foni constituie un adversar redutabil.

Sînt cîteva considerente care fac din întîlnirea de astăzi o partidă atractivă, interesantă.

Încheind rîndurile de faţă, urăm succes fotbaliştilor noştri pentru meciul de azi, ca şi pentru toate celelalte din campionatul european!

ILIE OANĂ

Vagonul Arad — Terek Groznii 2-1 (0-1)

ARAD 1 (prin telefon). — Continuîndu-şi turneul în ţara noastră, Terek Groznîi a întîlnit, azi, la Arad echipa Vagonul din localitate. Jocul a fost frumos, îndeosebi în repriza secundă cînd localnicii au dominat mai mult şi şi-au asigurat victoria.

Oaspeţii au marcat primul gol prin Vîrpaev (min. 14) care a trimis mingea în poartă cu o lovitură de cap. Vagonul a egalat în min. 46 (Ghivu a înscris din apropiere) şi a cucerit victoria prin golul marcat de Schweilinger (min. 63). De altfel, cele două goluri înscrise de arădeni au fost urmarea dominării insistente a acestora.

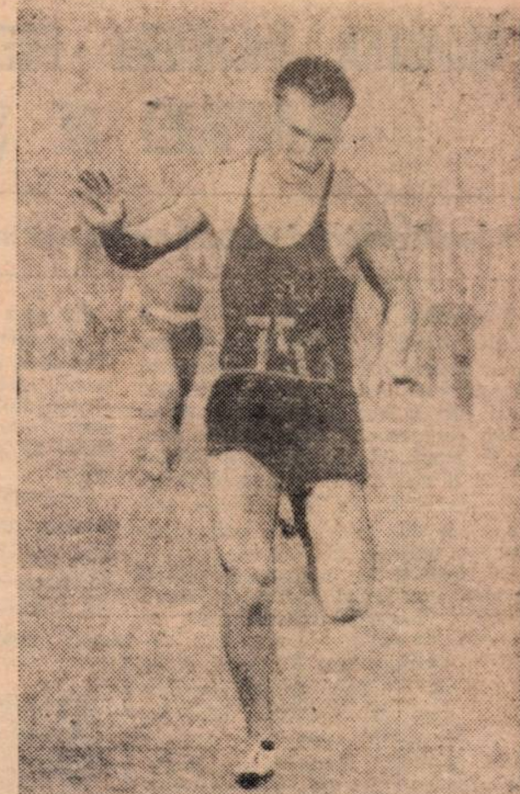
A arbitrat Ion Opriţă — Arad.

ŞTEFAN IACOB — coresp. principal

ATLETISM

Mugurii tradiţiei la Suceava

În repetate rînduri au fost criticate slabele rezultate ale atletismului din regiunea Suceava. Aproape ne obişnuisem ca la fiecare competiţie atletică să scriem cîteva rînduri critice şi despre atletismul sucevean. La recentele campionate republicane de cros, de la Piteşti, printre puţinele secţii de atletism care au prezentat echipe complete la toate probele s-a numărat cea a... C.S.O. Suceava! La juniori şi junioare sucevenii au avut chiar cîte două echipe, iar la tineret şi la senioare au ocupat locurile 4 şi, respectiv, 5, în timp ce regiuni cu o puternică tradiţie atletică nu s-au prea văzut. Atleţii suceveni, e drept, nu s-au clasat printre primii la nici o categorie, dar au arătat că pe meleagurile lor se găsesc elemente cu frumoase calităţi pentru atletism. Şi, poate peste cîţiva ani se vor auzi mai multe despre tinerii pregătiţi de antrenorul A l e x a n d r u Zota, printre care Ioan Maxim, Constantin Crăciun, Radu Cenadic, Maria Dirţu, Elena Trufan etc. Ei şi-au afirmat acum, pentru prima oară, posibilităţile şi aşteptăm să-i vedem din nou la lucru!

Radu Rusu (C.S.M. Cluj) se îndreaptă victorios spre linia de sosire a probei juniorilor

În probele de juniori s-au remarcat şi alţi tineri talentaţi cum ar fi: Ioana Arăşanu — din Brăneşti, Violeta Stratulat — din Timişoara, Angela Harea şi Dan Vasile — din Braşov, Mircea Popescu — din Cluj (pînă anul trecut săritor în înălţime). Noi am mai avut şi în anii trecuţi semifondişti juniori foarte buni (Ion Buiachi, Dan Săvescu, Constantin Perju ş.a.), dar ei s-au „pierdut" de îndată ce au împlinit 20 de ani. Trecerea la seniorat şi întrecerea directă cu cei mai puternici atleţi din ţară, implică o muncă mult mai mare, care pe mulţi dintre foştii juniori îi face să abandoneze atletismul. Alţii, chiar dacă rămîn pe stadion, nu sînt conduşi în modul cel mai competent de către antrenorii lor şi astfel foarte puţini dintre proaspeţii seniori ajung adevăraţi sportivi fruntaşi.

La începutul acestui an Federaţia de atletism a organizat o consfătuire cu antrenorii de semifond şi fond din ţară, în cadrul căreia li s-a făcut cunoscută orientarea metodică pentru pregătirea alergătorilor pe durata unui an. Dintre cei prezenţi în luna ianuarie la Bucureşti, se pare că singurii care au aplicat indicaţiile federaţiei au fost antrenorii din Cluj (Gh. Kiss şi Gh. Biro), Timişoara (Em. Grozescu şi I. Deheleanu), Roman (O. Constantinescu-Nehoi) şi Braşov (S. Toth şi L. Mereuţă). În schimb antrenorii din Iaşi (I. Puică), Ploieşti (Al. Mîţu), Baia Mare (F. Moscovici), Crişana (G. Papp) şi Constanţa (C. Craia), ai căror elevi nici nu s-au „văzut" la finalele de cros, nu au folosit (sau au neglijat!) îndrumarea metodică dată de forul nostru de specialitate. De ce?

În continuare, vom spune cîteva cuvinte despre clasamentele pe echipe, despre marile răsturnări de situaţii care s-au observat cu această ocazie. Echipele din Capitală care nu mai departe decît la finalele pe 1965 (disputate în martie anul acesta) au pierdut doar un singur titlu din cinci, la Piteşti au cîştigat numai unul singur! Pentru această „realizare" nu merită felicitări nici unul dintre antrenorii bucureşteni: E. Radulian şi Al. Ardeleanu (Constructorul), S. Dumitrescu şi C. Nourescu (Metalul), N. Păiş (Steaua), Gh. Stănel (Rapid), E. Danciu (Progresul). Iar antrenorii celor trei şcoli sportive din Capitală nici măcar nu s-au preocupat să aibă vreun reprezentant la campionatele republicane de cros. Singură Şcoala sportivă nr. 2 a prezentat echipe la probele juniorilor şi junioarelor, dar acestea nu au ocupat decît locul 10.

Dacă nu dintre elevi, atunci de unde să recrutăm elemente pentru practicarea atletismului?

ADRIAN IONESCU

ŞAH

Întrecerile studenţilor bucureşteni

În cursul lunii octombrie, clubul Universitatea Bucureşti a organizat două concursuri de selecţie, rezervate jucătorilor şi jucătoarelor fruntaşe din secţia de şah.

Întrecerea băieţilor a dat loc unei lupte foarte strînse. Victoria a fost împărţită între candidatul de maestru **Em. Pantazi** şi jucătorul de prima categorie **Marius Chiricuţă**, care au acumulat fiecare cîte 9½ puncte din 13 posibile. Au urmat în clasament: **S. Segal 9, D. Zara 8½, D. Wolf** 8 şi **Ş. Teodorescu 7½, N. Dănet, Ş. Stănciulescu** şi **Al. Cheşca 7, C. Georgescu 5½, C. Dumitrescu 4, L. Tini** şi **D. Stoichiţoiu 3½, Gh. Moise 1½.**

La fete, primul loc a revenit **Victoriei Vidraşcu** cu 10½ puncte (din 12), urmată de **Rodica Zaharia 9½, Viorica Georgescu 7½, Adriana Moise** şi **Lenuţa Pitpinic** 6, **Verona Radu 2½, Ecaterina Niţu** 0 (s-a jucat tur-retur).

T. NICOARĂ